

เตือนภัยการเกษตร
ช่วงวันที่ ๔ มีนาคม ถึง ๑๐ มีนาคม ๒๕๖๓

๑. ทุเรียน อากาศร้อนจัดในตอนกลางวัน และไม่มีฝน (ภาคตะวันออก)

• ทุเรียนขาดน้ำ

พบในระยะทุเรียนที่ยังไม่ให้ผลผลิต และให้ผลผลิตแล้ว

ใบทุเรียนแสดงอาการเหี่ยว ขอบใบจะมีสีเหลืองและไหม้จากปลายใบเข้ามา ในที่สุดใบก็จะร่วง ซึ่งหากไม่มีการให้น้ำ ต้นทุเรียนจะตายทั้งกิ่งหรือยืนต้นตาย

การป้องกัน

๑. คลุมโคนต้นทุเรียน เพื่อรักษาความชื้นของดินและลดการระเหยน้ำจากดิน

๒. ตัดแต่งกิ่งที่ถูกทำลายโดยโรคหรือแมลง หรือกิ่งที่เปื่อยชืดกัน เพื่อลดการใช้น้ำของพืช

๓. ในกรณีที่ทุเรียนติดผลมาก แต่ไม่มีน้ำให้เพียงพอ ควรตัดช่อดอกทิ้งบ้างเพื่อให้ต้นไม่อยู่รอดได้

๔. หากมีแหล่งน้ำ ควรให้น้ำทุเรียนอย่างสม่ำเสมอโดยเฉพาะในระยะออกดอกจนถึงระยะผลแก่

๒. เงาะ อากาศร้อน และมีฝนตกในบางพื้นที่

• โรคราแป้ง (เชื้อรา *Oidium naphelii*)

พบโรคระบาดมากในระยะที่เงาะสร้างช่อดอก และผลอ่อน โดยพบผงสีขาวหรือสีเทาอ่อนคล้ายแป้งเกาะบนช่อดอก และตามร่องขนของผล ทำให้ติดผลน้อย หรือไม่ติดผล ถ้าติดผลจะมีขนาดเล็กไม่สมบูรณ์ หลุดร่วงง่าย หรือทำให้ผลเน่าแห้งติดคาที่ก้านช่อ หากเป็นโรคในระยะผลโตจะทำให้ขนแห้ง แข็ง ผิวผลมีสีคล้ำไม่สม่ำเสมอ ถ้าอาการรุนแรงจะทำให้ขนหลุด เรียกว่า เงาะขนเกรียน ในระยะที่ผลกำลังสุก ส่วนที่มีเชื้อราปกคลุมจะมีสีซีดกว่าปกติ นอกจากนี้ อาจพบอาการของโรคได้ที่ส่วนยอดและใบ หากอาการรุนแรงจะทำให้ใบอ่อนร่วง

การป้องกัน

๑. กำจัดวัชพืชในแปลงปลูก และตัดแต่งทรงพุ่มเงาะให้โปร่ง เพื่อให้อากาศถ่ายเทสะดวก เป็นการลดความชื้นในทรงพุ่ม และไม่ให้เป็นแหล่งสะสมของเชื้อสาเหตุโรค

๒. หมั่นตรวจแปลงปลูกอย่างสม่ำเสมอ เมื่อพบเริ่มมีอาการของโรค ตัดแต่งและเก็บส่วนที่เป็นโรคนำไปทำลายนอกแปลงปลูก เพื่อลดปริมาณเชื้อสาเหตุโรค

๓. หากพบว่ามีอาการระบาดของโรค พ่นด้วยสารป้องกันกำจัดโรคพืช ซัลเฟอร์ ๘๐% ดับเบิ้ลยูพี อัตรา ๓๐ กรัมต่อน้ำ ๒๐ ลิตร หรือ ไตรโพรไลน์ ๑๙% อีซี อัตรา ๒๐ มิลลิลิตรต่อน้ำ ๒๐ ลิตร หรือ เบโนมิล ๕๐% ดับเบิ้ลยูพี อัตรา ๑๐ กรัมต่อน้ำ ๒๐ ลิตร และควรหยุดพ่นสารก่อนเก็บผลผลิต อย่างน้อย ๑๕ วัน

**** ไม่ควรพ่นสารในช่วงดอกบาน เพื่อป้องกันผลกระทบต่อการผสมเกสร

สำหรับสารซัลเฟอร์ ไม่ควรพ่นในสภาพอากาศร้อน หรือมีแดดจัด เพราะอาจทำให้เกิดอาการไหม้ที่ช่อดอกและผลอ่อนได้

๓. มะพร้าว มะยงชิด อากาศร้อน และมีฝนตกในบางพื้นที่

- โรคแอนแทรคโนส (เชื้อรา *Colletotrichum* sp.)

เชื้อสาเหตุโรคสามารถเข้าทำลายพืชได้ทุกระยะอาการบนใบ พบแผลรูปร่างไม่แน่นอน ขอบแผลชัดเจน เป็นสีน้ำตาลเข้ม กลางแผลมีสีน้ำตาลอ่อนและมีลักษณะบางใสกว่าเนื้อใบรอบๆ เมื่อความชื้นสูงแผลที่เกิดบนใบอ่อนจะขยายใหญ่อย่างรวดเร็ว หากมีแผลจำนวนมากจะขยายติดกันทั้งผืนใบ ทำให้ใบบิดเบี้ยว หรือไหม้แห้ง ถ้าอาการของโรครุนแรงจนถึงระยะออกดอก เชื้อสาเหตุโรคจะเข้าทำลายช่อดอกเห็นเป็นจุดสีน้ำตาลดำ กระจายบนก้านดอก ทำให้ดอกเหี่ยวและหลุดร่วง ไม่ติดผล หากเชื้อสาเหตุโรคเข้าทำลาย รุนแรงในระยะผลอ่อน ผลที่เป็นโรคจะเปลี่ยนเป็นสีน้ำตาลดำและร่วงหล่น เชื้อสาเหตุโรคนี้สามารถแฝงอยู่ที่ผลอ่อน โดยไม่แสดงอาการของโรค แต่จะแสดงอาการเมื่อผลแก่ โดยพบจุดแผลสีดำเล็กๆ ต่อมาแผลขยายลุกลาม บริเวณแผลอาจพบรอยแตก ทำให้เน่า

การป้องกัน

๑. หมั่นตรวจแปลงปลูกอย่างสม่ำเสมอ เมื่อพบพืชเริ่มมีอาการของโรค ตัดแต่งและเก็บส่วนที่เป็นโรคนำไปทำลายนอกแปลงปลูก เพื่อลดปริมาณเชื้อสาเหตุโรค

๒. กำจัดวัชพืชรอบโคนต้น เพื่อลดความชื้นในทรงพุ่ม

๓. ควบคุมปริมาณธาตุอาหารให้เหมาะสม ไม่ควรใส่ปุ๋ยที่มีค่าไนโตรเจนมากเกินไป

๔. แหล่งปลูกที่พบการระบาดของโรคเป็นประจำ ในช่วงแตกใบอ่อน เริ่มแทงช่อดอก และหลังติดผลอ่อน ควรพ่นด้วยสารป้องกันกำจัดโรคพืช แมนโคเซบ ๘๐% ดับเบิ้ลยูพี อัตรา ๕๐ กรัมต่อน้ำ ๒๐ ลิตร หรือ อะซอกซีสโตรบิน ๒๕% เอสซี อัตรา ๑๐ มิลลิลิตรต่อน้ำ ๒๐ ลิตร หรือ โพรคลอราซ ๔๕% อีซี อัตรา ๑๕ มิลลิลิตรต่อน้ำ ๒๐ ลิตร พ่นทุก ๗ - ๑๐ วัน ในช่วงติดผล หากมีสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมต่อการเกิดโรค คือ มีฝนตกและอากาศร้อนชื้น ควรพ่นสารป้องกันกำจัดโรคพืชดังกล่าว เพื่อป้องกันการระบาดของโรค และควรหยุดพ่นสารก่อนเก็บเกี่ยวผลผลิต ไม่น้อยกว่า ๑๕ วัน

๕. หลังการเก็บเกี่ยวผลผลิต ควรตัดแต่งกิ่งให้ทรงพุ่มโปร่ง โดยเฉพาะกิ่งที่เป็นโรค และเก็บส่วนที่เป็นโรคนำไปทำลายนอกแปลงปลูก เพื่อไม่ให้เป็นแหล่งสะสมของโรคในฤดูกาลผลิตต่อไป

**** ควรหลีกเลี่ยงการพ่นสารป้องกันกำจัดโรคพืช ในช่วงดอกบาน เพื่อป้องกันผลกระทบต่อการผสมเกสรของพืช